

Sfântul Cosma al Etolului: Mândria este prima fiică a diavolului

Dumnezeu ne-a dat totul gratuit

În primul rând, trebuie să-L iubim pe Dumnezeu, pentru că pentru această viață temporară El ne-a dat un pământ atât de mare și odihnitor, o mare varietate de plante, izvoare, râuri, mări, pești, animale, precum și aer, foc, zi, noapte, cer, stele, soare și lună. Toate acestea au fost create pentru noi. Ce trebuia să facem în schimb? Nimic. Dumnezeu ne-a dat totul gratuit. El ne-a făcut oameni, nu animale; evlavioși creștini ortodocși, nu eretici și oameni răi. Chiar dacă păcătuim de o mie de ori pe oră, El, ca un Tată, are milă de noi, nu ne ucide și nu ne aruncă în iad. El, gata să ne îmbrățișeze, așteaptă să ne pocăim, să încetăm să mai săvârșim fărădelegile și să începem să facem binele, să ne mărturisim și să ne remodelăm, pentru a ne primi în brațele Lui, a ne săruta, a ne deschide ușile Paradisului, pentru ca să ne putem bucura pentru totdeauna. Nu ar trebui să iubim un astfel de Dumnezeu, un Domn și Stăpân atât de dulce?

Mândria este prima fiică a diavolului

Când o persoană se pocăiește, se roagă și postește, diavolul devine pârjolit și îl părăsește. Când primul rând de îngeri a căzut din slavă și s-a transformat în demoni, celelalte nouă rânduri s-au smerit, au căzut cu fața la pământ și, înclinându-se în fața Preasfintei Treimi, au rămas în rândurile Îngerilor să se bucure în veci.

Ar trebui să înțelegem și noi, frații mei, ce este mândria rea: ea a scos pe diavol din slava îngerilor și i-a pregătit chinul veșnic. Smerenia i-a ținut pe Îngeri în

ceruri și ei se bucură veșnic, văzând marea slavă a Sfintei Treimi. De asemenea, trebuie să știm că Dumnezeu Atot-Bun nu-i acceptă pe cei mândri, ci îi iubește pe cei smeriți. Și nu numai Dumnezeu, ci și noi înșine privim o persoană smerită ca pe un înger și pe o persoană mândră ca pe un diavol. Să evităm mândria, întrucât este prima fiică a diavolului, calea care duce la distrugere. Dar să avem grijă să dobândim smerenia îngerească, care ne deschide calea spre Rai. Iată un exemplu viu: când vedem o femeie, urâtă, în haine rupte, schiloadă, dar smerită, ea ni se pare ca un înger. Când vedem o femeie îmbrăcată în haine frumoase, cu bijuterii prețioase, scânteietoare ca soarele, dar mândră, nerușinată, ca o „monedă contrafăcută”, ea ni se pare precum diavolul și ne întoarcem ca să nu o vedem.

Un trup fără suflet este ca o piatră

Nu existau bărbați și femei pe pământ. Atotbunul Dumnezeu a luat pământ, lut și a creat omul, i-a suflat viață și i-a dat un suflet nemuritor, îngeresc. Așa cum femeile amestecă făina și apa pentru a obține pâine, tot așa și Dumnezeu a amestecat lut cu Duh pentru a forma bărbatul. Trebuie să reflectăm la ce este sufletul și ce este trupul. Trupul este pământ, lut, iar mâine va deveni hrană pentru viermi, iar sufletul se va bucura pentru totdeauna în Paradis dacă a făcut bine, și va arde în iad dacă a făcut rău.

Fraților, trupul pe care îl vedem nu este omul însuși, ci doar haina sufletului. Sufletul este o persoană, vede, aude, vorbește, umblă, învață să citească și să scrie și învață științe și meșteșuguri. Dă viață corpului și nu îi permite să se descompună. De îndată ce sufletul părăsește corpul, corpul începe imediat să putrezească și devine hrană pentru viermi, deoarece în sine, corpul nu este o persoană. Corpul are ochi dar nu vede, are gură dar nu vorbește, are mâini dar nu poate apuca, are picioare dar nu poate merge. Un trup fără suflet este ca o piatră.

Sunteți rădăcina copiilor voștri

Când tăiați un copac, ramurile acestuia se usucă imediat, dar dacă îi udați rădăcinile, ramurile se încărcă cu putere. Deci voi, părinți, puteți fi asemănați cu un copac: sunteți rădăcina copiilor voștri, iar atunci când vă „udă” cu posturi, rugăciuni, pomană și fapte bune, Dumnezeu îi protejează și pe copiii voștri. Iar dacă „te ofilești” de păcate, Dumnezeu îți ucide și copiii, trimițându-te împreună cu ei în iad. Dacă un măr produce mere acre, cine este de vină: mărul sau merele? Mărul. Așadar, faceți ce trebuie, părinți, ca merele voastre să devină dulci.

Iertarea luminează și dogorește

Fraților, iertarea are două proprietăți: pe de o parte, luminează, pe de altă parte, pâRJolește. Eu, creștinii mei, vă sfătuiesc să vă iertați dușmanii pentru binele vostru. Iar tu, care i-ai jignit pe frații tăi, când auzi că le-am spus să te ierte, nu te bucura, ci plânge și te chinuie! Această iertare te va arde dacă nu dai înapoi ce ai luat de la frații tăi și dacă nu plângi cu lacrimi pentru iertarea celor pe care i-ai jignit. Nu vei fi iertat, chiar dacă toți mărturisitorii, patriarhii, episcopii, preoții și laicii te vor ierta. Cine are capacitatea de a-ți acorda iertarea? Doar cel jignit de tine. Trebuie să-i răsplătești celui pe care l-ai jignit de patru ori și atunci vei primi iertare – așa scrie în Sfânta Evanghelie.

Secrete divine

Frații mei, spuneți-mi, soarele este strălucitor sau întunecat? Toată lumea știe că este luminos și luminează totul. Dar există unele animale (de exemplu, bufnițe și lilieci) care orbesc la lumina soarelui, dar văd bine noaptea. Așa este și cu Divinele Taine: ele luminează pe omul bun și îl fac egal cu Îngerii, dar îl întunecă pe păcătos și îl aseamănă cu diavolul. Focul nu arde totul: aurul, de exemplu, fiind în foc, devine și mai luminos și mai pur. Să devenim și noi ca aurul, și nu ca tufișul, sortit să fie ars.

Proprietățile iubirii

Dragostea, frații mei, are două proprietăți: să ne dea putere să facem binele și să ucidem răul. Imaginează-ți: o mamă ia pâine să mănânce, dar în acest moment copilul ei începe să plângă. Uitând de mâncare, se grăbește să-și consoleze copilul. Ce motivează o mamă? Dragostea pentru copilul ei. Sau, să zicem, un copil plânge când mama lui este bolnavă. Și apoi ea uită imediat de boala ei și se grăbește spre copilul ei. Ce o motivează? Dragostea. Dacă te iubesc, atunci dragostea mea îmi îngăduie mâinile și nu pot nici să te ucid, nici să te jefuiesc, nici să te trădez, nici să mă răzbun și nici să-ți fac vreun alt rău.

Dacă îți spun că te iubesc, atunci trebuie să te iubesc nu numai pe tine, ci și pe copilul tău – doar atunci dragostea mea este adevărată. Dacă spun: „Te iubesc, dar îl urăsc pe fiul tău”, dragostea mea pentru tine este falsă și fără valoare. Dacă spun că Îl iubesc pe Dumnezeu (chiar dacă nu Îl văd), dar nu te iubesc pe tine, fratele meu, pe care îl văd în fiecare zi, atunci în acest caz nu sunt altceva decât un mincinos. De aceea, frații mei, dacă vrem să fim mântuiți, să nu căutăm aici pe pământ altceva decât iubirea pentru Dumnezeu și pentru frații noștri.

Traducere și adaptare din :

Pride is the First Daughter of the Devil. St. Cosmas of Aetolia